

Formanden: Foraauidt den sidste ærede Taler udtalte, at der af den ærede Rigsbagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) var fremsat den Beshlydning mod ham, at han havde raft Haanden til Oprør og kastet et blegende Skjær over Begivenhederne i deres Almindelighed, saa troer jeg, at der ligger en ikke rigtig Opfattelse til Grund for denne Udtalelse. Jeg troer ikke, at de Udtalelser, der kom fra den ærede Rigsbagsmand, for Holbek Amts 2den Valgkreds, havde den Betydning, som den ærede Rigsbagsmand for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Liebe) har lagt i dem. Havde de havt den Betydning, vilde det have været en stor Forsømmelse fra min Side, om jeg ikke havde paataalt en sliq Beshlydning, fremsat imod et andet Medlem.

Liebe: Ja, Beshlydningen var saa uforstent, at det kun skulde glæde mig, om det med Tøie maatte kunne siges, at den slet ikke havde været fremsat.

Formanden: Jeg troer, at man, naar man efterlæser de Ytringer, som faldt fra den ærede Rigsbagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), vil erkjende, at der ikke laae nogen som helst Sigelse i dem.

J. M. Hansen: Jeg ønsker blot at gjøre den personlige Bemærkning, at jeg ikke har talt et Ord hverken om Tranlygter eller om Gaslygter i Koeskilde. Hvad jeg har sagt, skal jeg gjentage, nemlig at jeg har levet i en Kjøbstad, endog før der i den var blevet indført Tranlygter, men at man kjendte hinanden saa nøie, at man vidste, hvem det var, man stødte sammen med, selv i det tykkeste Mørke; noget Saadant veed Enhver, der har levet i Smaakjøbstæder.

Scholer: Jeg har fra Begyndelsen af været bestemt paa at ville stemme for det første Punkt i Indstillingen under Nr. 13, der gaaer ud paa at opfordre den ærede Minister til at lade foretage en nøiagtig Undersøgelse angaa-

ende de omtalte Spektakler, idet jeg har troet og troer endnu, at der vistnok vilde kunne gjøres noget Mere ud deraf, end skeet er, og at det maatte kunne lykkes at udfinde, hvem der har deeltaget deri, og hvem de egentlig ere udgaaede fra, for at man derved kunde komme til at paalægge dem Erstatning, hvem det egentlig tilkommer at bære den. Det sidste Punkt af Indstillingen har jeg derimod aldrig kunnet finde mig besejret til at gaae ind paa; thi dersom man skulde give Erstatning i dette Tilfælde, vilde det have til Følge, at Mange vilde komme og forlange Erstatning for sliq Overlast. Man har sagt, at det var et enestaaende Tilfælde; ja, det kan vel være, at det er et enestaaende Tilfælde i det Større, men det er det langtfra i det Mindre; thi noget Lignende skeer ofte, hvor der er store Forsamlinger, f. Ex. paa Markeder paa Landet. Hvorofte opstaaer der ikke ved store Sammenløb paa Markeder Tumult, hvorved En eller Anden faaer sin Bod væltet og sine Glasager flaaede istykker, og hvor tit opstaaer der ikke i en Landsbytro Spektakler, hvorved Værten, som slet ikke har deeltaget i disse, faaer manges af sine Ting ødelagte. Nu mener jeg, at naar man skal give Erstatning til den fornemmede Mand, til Abelsmanden, til Politikeren, saa kan man heller ikke nægte den mere ubekjendte loyale Mand Erstatning, naar han har lidt et Tab, der vel kan være mindre, men dog for ham ligesaa føleligt; altsaa vil det foreliggende Spørgsmaals Afgjørelse i den foreslaaede Retning drage mangfoldige andre efter sig i det Tilfælde, at Gjerningsmanden ikke kan udvindes.

Hvad Nr. 11 angaaer, skal jeg tillade mig at bemærke, at naar Andragendet er blevet varmt anbefalet af forskjellige ærede Medlemmer, saa troer jeg, at disse have talt om Sagen med vel megen Varme. Det er vel muligt, at der kan være enkelte Møllere, som have været lidt for raske i deres Fremgangsmaade, efterat Loven af 1852 var udkommen, idet det ærede Medlem for Næsens (Falleisen) nævnte saaledes et Exempel, jeg troer fra Helgenæs.